

SOSIALURIN

Útgevari:
FÖROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Bladstj.:
Villi Sørensen.
Bx x 76.

Prentsmiðjan á Heysbreyt
TELF 1820

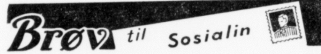

Jólalesnaður er nú allur til prenting. »Mín jólabóke«, ið Føroya lærarafelag gevur út, er kortini liðug prentað, og man fara at vera fyrsti føroyski jólalesnaðurin í ár. Hon fer helst at koma út teir fyrstu dagarnar í desember. Í ár hava lærararnir H. Barentsen og J. Wenningstedt, Tórshavn, lagt tilfarið til rættis; men komandi ár verður tað aftur J. Kjeld, lærari, ið tekur sær av arbeiðinum eins og árin frammanundan.

Tær dansku jólabókurnar.

ið Grønvald-Fynbo gevur út, eru nú útkomnar, og fyrst av teimum er at nevna »Ved Julelampens Skær«, 112 síður í stórum arkabroti. Hon kostar kr. 4,25. Millum teirra, ið skriva hesa bók, eru Kren Bjergen, Karen Plovgaard, Erik Bertelsen, Ingrid Feder-spiel og Frederik Nygaard. Henda bók er skrivað fyrri vaksnið fólk.

Hinar jólabókur Grønvald-Fynbos, ið skrivaðar eru fyrri børn, eru: — Historiebogen, Børnenes Julebog, Den lille Historiebog og Børnenes Julebog.

Hví leika so í?

Føroyatíðindi fyrri 10. nov. hefur grein, ið tað nevni »Den lille politik« og er nevnda grein fylt á tremur við persónpolitiskum hatri frá byrjan til enda.

Ein og hvør, ið hefur lisið nevndu grein, fær við fyrsta eygnabrá varhugað av, at greinin er innihaldsliga ógviliga veik og illa undirbygd; men einans sett upp á prent fyrri at vátka tann flokk, ið yvirskriftin sipar til, og fyrri at merkja seg sjálvan yvirfyri lesarunum. Tað, sum mest tykist at hava fingið Føroyatíðindi so vitlest av illskapi, at tað ikki veit sær nóg ilt at spræna út yvir javnaðarflokkinn og tess leiðara, er einans av einum fjarriti, sum fólkatingsmaður P. M. Dam sendi Sosialinum viðvíkjandi tí tóku milljónini, ið danski staturin hevur játtað til fullfígjan av vegnum Hov-Øravík.

Dekans illa, a Føroyatíðindi ikki hevði so stóran myndugleika um hendur, at Dam fyrst var noyddur at søkt nevnda blað um loyvi til at senda eitt hvørt fjarrit, hann hevði hug til, annaðhvørt tað so var til blað sitt ella onkran annan. At Føroyatíðindi altíð hefur roynt t spælt stuttlig og harvið mangan gjør seg til narr yvirfyri sínum lesarum, er ikki ókunnugt; men at tað nakrantíð fyrr hefur gjørt seg til stórrí latur enn í nevndu grein. »Den lille politik«, man valla vera. Føroyat, hevur sjálvandi tann tanka, at tey bakvaskisir, ið hennara bróður bløð ikki koma útfyri, tað skal tað útinnu — slíkur martýrur ættar tað at spæla — tað ger minni hvat veruleiki, ið býr aftanfyrri. Hvussu snobbið ið Føroyat, er, lýsir gjøgnum alla greinina sum hon er, tí tað, sum tað

mest roynir at fjala yvir er tað, at Dam ikki skal kanna sær æruna fyrri at hava fingið nevndu milljón til vega, men istaðin fyrri roynir tað at bera í botuflaka fyrri Hákon Djurhuus — so langt er nú Føroyatíðindi smokkað. Nei, Føroyat, kundi ógviliga væl spart sær hasa blekksvertuna, tí meira populurur er javnaðarflokkurinn og tess leiðari enn so, at hann nakrar tíð hefur viljað kanna sær æruna fyrri annað enn tað, hann hevur átt æruna fyrri. Tá ið Føroyatíðindi er so framfört, at tað hætti sær at seta nevndu grein uppá prent, so skuldi tað fyrst tonkt seg um, um tað ikki fyrr hevði hent seg, at ein av teimum monnum, ið standa Føroyt, ógviliga nær, líka undan seinasta vali var staddur í Keypmannahavn í tí sama viðfangi, tá ið tað bleiv í lagi við Flakavirkinnu á Tvøroyri, og í somu lotu sendi fjarrit heim til Tvøroyri uttan at hava havt ein finger við í spælinum. — Hvát hevði sami maður í huga við sínum fjarriti?

Hví steintagið tá sama blað? Um Føroyatíðindi letist at vera stuttligt, so má tað ikki billa sær inn, at onnur eru tað. Nei, ikki ber til at kasta skarn í eyguni á fólk; tí fólkíð er vaknað úr sínum áralanga sambands-svoyni, og tað sigur: burtur við aftur haldsríðilinum og øllum teimum, ið hann verja. Hvát somdir hava foyringar vunníð hjá donum við teimum fólkatingsmonnum, ið har hava sitið og bint mann eftir mann — og hvát er ikki vunníð, siðan P. M. Dam kom á danatíng at sita?

Tað er eyðvitað, at tað er tungt fyrri slíkar verjúlatur at noyðast at viðganga tann rama veruleika — men tað má so vera, tí ikki ber til at avdúka hann.

Tað, sum Føroyt, í endanum á greininu nevni fyrri »Væmmelse«, man tað sipa til sín sjálvan, tí tað veit, at lesarar hennara lesa tað við størstu andstygð — og er tað so logið.

Dj.

Tað er einki at ivast í, at tað uppskotið, sum borið vart fram her í blaðnum um, at eygnaleknin eisini skuldi vitja smabygdinir, hefur fingið hina alrabestu undirtøku um alt landið. Her í okkara bygd eru tað fleiri fólk, bæði eldri og slík, ið ikki eru so djorv at ferðast, ið hovdu trongt til at komið á tal við eygnaleknar av og á. Summi koma kanska ongatið at fáa hjálp, onnur fara ikki til læknans fyrr enn ov seint, og aftur onnur ganga við brillum, ið als ikki hóska til sjónina. Tað er tí vón mín, at vit mugu fáa í lag eina landsumfatandi skipan í sambandi við eygnarektina.

Bygdmaður.

Vit mótmæla skrivningini hjá tíðindamanni Sosialsins í Hvalbo viðvíkjandi áskoðarunum til sjónleikin »Ást-arbragd«.

Betri áskoðarar og størri blíðskapi enn í Hvalbo hava vit ikki møtt.

Við heilsan.

Sjónleikararnir á Tvøroyri.

Silvurbrúdleyp.

29. nov. kunnu hjúnini Petra og Hans Mellemgaard, Tórshavn, halda silvurbrúdleyp.

Vallistar

Vallistarnir fyrri Tórshavnar kommunu til lögtings og fólkatings fyrri árið 1957 eru til skjals á býráðs-skrivstovuni frá 1. til 12. desember í ár, báðir dagar iroknaðir.

Mótmæli móti gildi vallistanna verður at senda býráðnum skrivliga innan 15. desember í ár.

Tórshavnar býráð, hin 19. november 1956.

veitst tú

at 30 pst. av øllum vindi í Føroyum er vestan- og útsynningsvindur, at í meðal eru 80 pst. av øllum ársins døgum regndagar í Havn og meðal-regnmenging 1460 mm árliga.

at tað í Havn verður roknað við 64 toku- og 44 kavadøgum í meðal árliga.

at í meðal er 78 pst. av loftinum yvir Føroyum skýggjað

at tað er sjáldan, at loftið er heilt klárt. Bert 6 dagar um árið, verður sagt.

At hitt almenna stuðlar vinnulívið er sera náttúrligt, men hesin stuðul skuldi helst verið javnbjóðis fyrri allar íbúgar landsins og ikki soleiðis skipaður, at tey minni mentu skulu gjalda í stórum til tey mógandi, meðan tey mógandi njóta gott av hesum stuðli, samstundis sum tey eru skattafrí. — Lánviðurskipti okkara eru soleiðis vörðin, at einans rættliga mógandi sleppa fram at lánipeninginum. Siga vit, at maður koypr trolara fyrri 4 milj. kr., fær hann 15 pst. í studningi frá lögtinginum, t. v. s. 600.000 kr., sum gávu frá skattaborgarunum. — Afturat hesum hefur hann beinanvegin loyvi at avskriva við 20 pst., t. v. s. 800.000 kr., men í hansara stað skal onkur gjalda so mikið meira í skatt av hesi peningahæddini, og hvørji hesi vera, er ikki ilt at gita.

Aftaná at eitt av olympisku fót-boltsliðum Onglands hevði tapt 1—5 móti Danmark, vóru tað tey flestu, ið sögdu: — Vit hava ikki ein kans, sleppið tykkum burtur úr, aðrenn ov seint verður. Hartil er tað almanna-kunnugt, at tað kostar 300.000 kr. at senda eitt slíkt lið til Melbourne; men leiðarin ók tað sum ein sannur bretskur ítróttamaður og segði: Tað avgerandi er ikki at vinna, men at vera við. Hesi orð, stavnhald Olympiadarurnar, eru grundarstöðið, har allar kappingar eiga at byggja á.

Blíkur

hitt nýggja farmaskipið hjá Skipa-felagnum kom týskvöldið á Havnina við farmi úr Aalborg og Keypmannahavn. Tá hann er liðugur at skipa upp, fer hann til Íslands eftir sildafarmi at flyta til Ruslands.

Hin rætta leiðin

Sjónarmið javnaðarflokksins í sjómarsmálinum vóru tey, at vit skuldu fylgja Íslendingum og krevja, at vit til eina hvørja tíð fingi somu rættindi sum teir, men hetta uppskot varð vrakað av hinum flokkunum. Landsstýrisflokkarnir vóru samdir um at taka við núverandi sjómarki; tjóðveldismenn vildu bert siga upp sáttmálan og hovdu yeruliga einki at seta aftur í staðin.

Nú Íslendingar hava vunníð fyrsta tætt í teirra sjómarsríði, ásannar lögmaður tað rætta í uppskoti javnaðarmanna og tekur heimleiðis undir við tí. Hann er beinanvegin til reiðar at taka upp nýggjar samráðingar á tí grundarlagi, at vit skulu vinna somu somdir sum Íslendingir. Hetta er snór-

TØKK

Øllum tykkum, sum visti okkum samkenslu tá ið keri maður mín, sonur og beiggi okkara

MOURITS N. MOHR
kennari

doyði, og sum sýndu honum heiður við jarðarferðina, takka vit hjartaliga.

Tórshavn, 22. november 1956.

Svanhild Mohr,
foreldur og systkin.

Lønjavningar-grunnur Skipsfiskimanna viðbót fyrri 1956.

Umsóknarblæð til lønjavningar verða flýggjað út hjá sýslumonnunum (í Mykinesi og Skúvoy hjá kommunustýrinum) og á skrivstovuni í Tórshavn (telf. 2143).

Tað verður minnt á, at umsóknirnar eiga at vera innkomnar aðrenn 1. mars 1957 og avrokningarnar fyrri 1956 eiga at fylgja við.

Halda menn seg eiga viðbót og hava ikki fingið avrokningar, eiga teir kortini at senda umsóknina inn aðrenn 1. mars og senda avrokningarnar tá teir fáa tær og ikki seinni enn 1. januar 1958, tí annars fella umsóknirnar burtur eftir 3. § í reglugerðini.

Umsóknir ið koma aftaná 1. mars 1957 verða ikki viðgjordar.

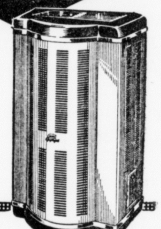
NEVNDIN

Fremtidens olieamin

med den geniale
BRESE
BRENDER
giver Dem
- mere varme
- bedre varme
- behageligere
varme

Se den hos:

VALDEMAR LÜTZEN

Telf. 1020

Thorshavn.

Bekendtgørelse

I henhold til § 5 i kgl. anordning af 13. august 1886 er det påbudt, at skorstenene i Tórshavn renses mindst fire gange aarligt: i marts, juni, september og december maaneder. Ansaret for at rensningen er foretaget paa behørig maade paahviler husejeren, med mindre der er truffet aftale med skorstensfejerer, paa hvem ansaret i saa fald hviler.

Brandsynet paaser bestemmelse-nes overholdelse.

POLITIMFSTEREN PAA FÆR-ØERNE, den 19. november 1956.

J. Feilberg Jorgensen.

beint, hvat javnaðarmenn kravdu, — Undirtøkan kemur bara ov seint, tí landsstýrisflokkarnir hava jú undirritað ein sáttmála, ið skal galda í 10 ár. At teir so skjótt skuldu koma at ásanna, at javnaðarleiðin var hin einasta beina, mundi fáur eiga grun um.